

Sotsiaalkindlustusameti teenuste osakonna RFA projektijuht Eva Kuslap (Tartu): oma tegudega saame muuta ühiskonda paremaks

Esimene laiem huvi sotsiaaltöö vastu tekkis seetõttu, et olen üles kasvanud aktiivsete kogukonnaliikmete perekonnas ning kasvasin teadmisega, et me saame muuta ühiskonda paremaks enda tegudega ega pea ootama, et keegi teine midagi ära teeb. Esimesele laiemale huvile tekkis konkreetne suund siis, kui isiklikus elus tuli väga lähedane kokkupuude sotsiaalvaldkonnaga. Samal põhjusel ei saanud kodulinnast kaugemale minna ning uurisin õppimisvõimalusi Pärnu linnas. TÜ Pärnu Kolledži pakutud sotsiaaltöö korralduse eriala oli see, mis kõige rohkem huvi tekitas. Tagantjärele tunnen endiselt, et see oli elu parim otsus. Esiteks juba sellepärast, et kogu kolledži seltskond (personal, õppejõud,

tudengid) oli mu jaoks üks võrratult ühtehoidev perekond.

Enne kriisiaega oli sotsiaalvaldkond saanud põhjendamatult vähe tähelepanu nii üldises pildis (nt hooldustöötajate töö sisu, tööjõupuudus, palgatase) kui ka arendustegevustes. Mulle tundub, et pärast kriisi on sotsiaalvaldkonna teemad saanud meedias tähelepanu varasemast enam, nii positiivset kui ka negatiivset võtmes. Mõlemad on laiemas pildis head, sest tekitavad diskussiooni ja panevad valdkonnaväliseid inimesi kaasa mõtlema.

Kriisist võiks kindlasti võtta kaasa teadmise, et digilahendused peavad kiiremas tempos arenema ka meie valdkonnas ja loodan, et kriis andis selleks hoogu juurde.

Eva unistused:

- et sotsiaal- ja tervisevaldkond käiksid üha rohkem käsikäes ja oleksid inimesele ja ka üksteisele toeks veelgi enam, sest inimese heaolu on nende ühine eesmärk;
- et sotsiaalprobleemid ei oleks ainult sotsiaalvaldkonna mured.

Põhimõte: *Pole ühtegi olukorda, millele ei ole lahendust!*
